

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorvm Evangelicorvm D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundùm Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

31. Nunc princeps mundi huius eiicietur foras.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

4. nec preces non meditatae Deo obtulisse, sic enim temerarius foret; nec voces vi doloris extortas protulisse, sic enim appetitui suo dominari nequiuisset; nec postremo placida roquam moderatione caruisse, sic enim passionibus victor, quæ rationem præueniunt, subditus fuisset: ac propterea Calvinum, qui illa omnia de Christo Redemptore nostro pronunciauit, hominem impium, nec fide sed furca dignum, omnium piorum iudicio pronuntiandum esse.

31. *Nunc princeps huius mundi eijcitur foras.*

*Diabolus
quomodo
Princeps
mundi hu-
ius.*

*Diabolus
quomodo à
suo princi-
patu à
Christo de-
iectus.*

Diabolus in his verbis notari, omnium est concors sententia. Sed cur princeps mundi, & quomodo foras eijcatur, non omnes eodem modo docent. Princeps quidem potissimum dicitur ratione peccati, ad quod hominum erigendi, inducendi, adeoque pertrahendi potestatem à Deo accepit, eamque iustam; non sanè ex se, sed quatenus homo à demone se vinci passus, ipsius potestati iuste à Deo traditus est, vt docet August. de lib. arb. lib. 3. cap. 10. & Gregor. Moral. in Iob lib. 18. cap. 3. Ratione autem peccati eum mundi principem esse, idem docuit August. in lib. de agone Christi cap. 3. & Basil. in homil. quòd Deus non est author malorum. Mundi vocabulo non hæc machina vniuersi (vt veteres quidam hæretici somniarunt, teste Irenæo lib. 1. cap. 24. & August. de hæres. har. 46.) sed homines mali in peccato nati & in peccato viuentes, intelligendi sunt, vt August. tract. 57. Ioan. exponit. Ab hoc autem suo principatu ac potestate per Christi mortem (in qua iudicium fuit mundi, id est, nõ dicitur natio mundi, vt vertit Beza, sed, sententia lata pro mundo contra diabolum) diabolus eijcitur, non solum quia excelsit tantum tentare nunc potest, voluntatem autem ad peccatum impellere non potest, vt rem exposuit August. tract. 11. Ioan. & Gregor. Moral. lib. 17. cap. 10. sed quia potestate eadem sua super homines in vniuersum eiectus est, possessorem vero ex parte. Possidet quippe regnum tyrannus, ad quod meo non nisi vetus Rex potestatem habet. Eiectus est autem per Christi mortem omni sua potestate diabolus tam à fidelibus & iustis (à quorum etiam possessione excidit) quam in ipsos infideles & peccatores quos adhuc possidet, quia per Christum facta est potestas & libertas cuiuslibet peccatoris infideli à statu peccati emergendi, & diabolo tentanti resistendi, ipsiisque vincendi, (vnde Iacobus: *Resistite diabolo*

Et fugiet à vobis) quia virtus & gratia liberationis omnibus planè hominibus saluari volentibus oblata est, nec sub iugo peccati iam sunt nisi qui volunt. Imò ab origine mundi dæmonis potestas destructa est propter Christum venturum. Dicitur tamen nunc eiectus diabolus in adventu & morte Christi; partim vt intelligamus, Christum esse veram causam, propter quam diaboli potestas à principio contracta sit, partim quia quantum ad possessionem multò nunc latius & efficacius eiciendus erat diabolus per Euangelij toto orbe prædicationem, multòque vberior Christi gratia omnibus offerenda & impertienda erat. Denique quia seclusa Christi gratia homo sub diaboli & peccati iugo necessariò tenetur, vt nullis suis viribus peccato carere possit, imminente Christi morte quæ Spiritum gratia omnibus adferret, merito dicitur princeps mundi nunc foras eici, eiusque potestas ac principatus penitus destrui. Simile est si supremus aliquis Princeps subditos suos ab inferioris magistratus aut gubernatoris obedientia absoluere vellet. Sic enim inferioris potestas penitus destructa verè dicere ut, tametsi subditorum multi ex propria proteruita ac libidine inferiori magistratui adhuc obedire vellet.

Calvinus totam hanc gratia Christi efficaciam & liberationem paucis & obiculis verbis vastè inuoluit. Perspicuam veritatem nec negare audeat, nec aperte & confiteri vult. Si quis (inquit) roget quomodo deiectus in morte Christi fuerit Satan, qui assidue bellare non desinit, respondeo eiectionem hanc non restringi ad exiguum aliquod tempus, sed describi insignem illum mortis Christi effectum qui quotidie apparet. Hac ille. Quis autem hic mortis Christi effectus sit, qui quotidie apparet, ne vno quidem verbo explicat; atque ita questionem propositam de quotidiano Satanæ bello, quum tamen deiectus & foras eiectus dicatur, non resoluit. Voluit questionem proponere quam videbat esse necessariam. Noluit eam aperte soluere, quia eius solutio alii eius impiis dogmatibus aperte aduersatur. Solutio est, Diabolum quidem à bello & pugna non desinere; eiectum tamen foras esse, quia hac sua pugna nocere amplius homini non potest nisi homo ipse velit, propter Christi gratiam (qua Diabolus vincitur) per Christi mortem omnibus expositam & paratam. Hæc peccati victoria, & diuinæ gratia efficacia, Calvino non placuit, qui omnes homines, etiam in Christo regeneratos, peccatores & impios esse, Dei mandata seruare

Vaser Calvinus sensum Scripturæ inuoluit, non aperit.

non posse; habere quidem desideria bona, sed illa effectum non sortiri; idèoque nullam nisi aliunde imputatam in filiis Dei iustitiam esse. Noluit igitur hanc Diaboli eiectionem, quæ nihil est aliud quàm peccati victoria, hoc loco à Christo assertam, vel vno verbo attingere. Voluit apertam veritatem obscuris & generalibus verbis inuolucere. Planè enim, iuxta hæreticorum hodie placita, non est Diabolus foras eiectus, nec eius potestas sublata; sed manet non secus potestas eius quàm possessio, non secus dominium & imperium quàm iniusta vexatio, non secus victoria quàm pugna. Denique iuxta illos, *Non venit Dei filius ut dissolvat opera Diaboli*, quod D. Ioannes affirmat, sed venit tantum ut non imputet peccatoribus opera Diaboli; idèoque non foras eiectus Diabolus est, sed intus manens veteri potentia fruatur, quæ tamen victis ab eo non imputatur. Atqui nos Christo credimus, non Caluino, eiectum esse foras Diabolum, nec in filios Dei vllam potestatem habere, ut ad peccatum illos inducat; dissoluta quoque & fracta esse opera Diaboli, quia peccandi necessitas sublata est. *Qui enim facit peccatum, ex Diabolo est*: & in eo vigent opera Diaboli, non sunt dissoluta. Hunc in Scripturis, quæ eius placitis repugnant, ludum ludit Caluinus. In his quoque Christi verbis alterum silentium tenet Beza. Propter sensum autem quem diximus, subiicit Christus, *Ego quum exaltatus fuero omnia* (seu ut in Græco textu habetur, *omnes*) *traham ad meipsum*, id est beneficio & virtute mortis meæ fiet, ut sublata Diaboli potestate ac seruitute, omnes mortales (nisi per ipsos facti) mihi ac meo nomini seruiant; & qui antea penes Diabolum principatus fuerat, nunc penes me sit. In hoc sensu loquens dicitur, *Dedisti ei potestatem omni carnis*, ut sit videlicet omnium hominum Redemptor, Dominus, & Iudex, quia sicut in Adam omnes moriuntur, sic in Christo omnes viuificabuntur.

Diabolus iuxta hæreticos hodie non est foras eiectus.
3. Ioan. 3.

Ioan. 8.

Caluini ludus.

ωάντες ἐλθύσω.

Ioan. 17.
1. Cor. 1.

39. Propterea non poterant credere, quia iterum dixit Isaias, *Excæcavit oculos eorum, & induravit cor eorum.*

Tres difficultates solvuntur.

Tres difficultates habent hæc verba, quæ explicandæ indigent. Prima est, quòd dicitur, *Non poterant credere*. Secunda, quòd dicitur, *Quia dixit Isaias*. Tertia, quòd Deus dicitur, *excæcasse & indurasse Iudæos*. Prima diffi-